

4. přednáška

Rostislav Horčík

23. října 2006

1 Lineární obaly, báze a dimenze

Definice 1 Nechť L je lineární prostor. Neprázdná konečná množina $K \subseteq L$, $K = \{\mathbf{x}_1, \dots, \mathbf{x}_n\}$ se nazývá LZ, pokud je LZ konečná posloupnost $\mathbf{x}_1, \dots, \mathbf{x}_n$. Nekonečná množina $M \subseteq L$ se nazývá LZ, pokud existuje konečná $K \subseteq M$, která je LZ. Množina, která není LZ je LN (\emptyset je LN).

Konečná množina $K = \{\mathbf{x}_1, \dots, \mathbf{x}_n\}$ je tedy LN, pokud je LN konečná posloupnost $\mathbf{x}_1, \dots, \mathbf{x}_n$ a nekonečná množina M je LN, pokud každá její konečná podmnožina je LN.

Příklad Množina $M = \{1, x, x^2, x^3, \dots\}$ je nekonečná LN podmnožina lineárního prostoru všech polynomů, protože libovolná konečná podmnožina je LN. Skutečně, mějme libovolnou $K = \{x^{k_1}, x^{k_2}, \dots, x^{k_n}\}$. Pak

$$\alpha_1 x^{k_1} + \alpha_2 x^{k_2} + \dots + \alpha_n x^{k_n} = 0 \quad \forall x \in \mathbb{R}$$

je splněno jen pro $\alpha_1 = \alpha_2 = \dots = \alpha_n = 0$, protože jedině polynom se samými nulovými koeficienty je roven nulovému polynomu.

Definice 2 Nechť L je lin. prostor a $M \subseteq L$. Lineární obal $\langle M \rangle$ je množina všech lineárních kombinací prvků z M , tj.

$$\langle M \rangle = \{\alpha_1 \mathbf{x}_1 + \dots + \alpha_n \mathbf{x}_n \mid n \in \mathbb{N}, \mathbf{x}_1, \dots, \mathbf{x}_n \in M, \alpha_1, \dots, \alpha_n \in \mathbb{R}\}.$$

Vektor \mathbf{z} patří tedy do lineárního obalu $\langle M \rangle$, pokud existuje $n \in \mathbb{N}$, $\mathbf{x}_1, \dots, \mathbf{x}_n \in M$ a $\alpha_1, \dots, \alpha_n \in \mathbb{R}$ t.ž.

$$\mathbf{z} = \alpha_1 \mathbf{x}_1 + \dots + \alpha_n \mathbf{x}_n.$$

Příklad

$$\langle(1, 5, 3), (-2, 0, 4)\rangle = \{\alpha_1(1, 5, 3) + \alpha_2(-2, 0, 4) \mid \alpha_1, \alpha_2 \in \mathbb{R}\} = \{(\alpha_1 - 2\alpha_2, 5\alpha_1, 3\alpha_1 + 4\alpha_2) \mid \alpha_1, \alpha_2 \in \mathbb{R}\}$$

$$\langle 1, x, x^2, x^3, \dots \rangle = \mathbb{R}[x]$$

Věta 1 Nechť L je lin. prostor a $M \subseteq L$. Pak $\langle M \rangle$ je nejmenší lin. podprostor prostoru L , který obsahuje M .

DŮKAZ: Nechť $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in \langle M \rangle$ a $\alpha \in \mathbb{R}$. Pak

$$\begin{aligned}\mathbf{x} &= \alpha_1 \mathbf{u}_1 + \cdots + \alpha_n \mathbf{u}_n \\ \mathbf{y} &= \beta_1 \mathbf{v}_1 + \cdots + \beta_m \mathbf{v}_m\end{aligned}$$

pro nějaké $\mathbf{u}_1, \dots, \mathbf{u}_n, \mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_m \in M$. Máme tedy

$$\begin{aligned}\mathbf{x} + \mathbf{y} &= \alpha_1 \mathbf{u}_1 + \cdots + \alpha_n \mathbf{u}_n + \beta_1 \mathbf{v}_1 + \cdots + \beta_m \mathbf{v}_m \\ \alpha \mathbf{x} &= (\alpha \alpha_1) \mathbf{u}_1 + \cdots + (\alpha \alpha_n) \mathbf{u}_n\end{aligned}$$

Takže $\mathbf{x} + \mathbf{y} \in \langle M \rangle$ a $\alpha \mathbf{x} \in \langle M \rangle$.

Zřejmě $M \subseteq \langle M \rangle$. Nechť U je lin. podprostor L a $M \subseteq U$. Ukážeme, že $\langle M \rangle \subseteq U$. Mějme $\mathbf{z} \in \langle M \rangle$, t.j.

$$\mathbf{z} = \alpha_1 \mathbf{x}_1 + \alpha_2 \mathbf{x}_2 + \cdots + \alpha_n \mathbf{x}_n,$$

pro nějaké $\mathbf{x}_1, \dots, \mathbf{x}_n \in M$ a $\alpha_1, \dots, \alpha_n \in \mathbb{R}$. Protože každé $\mathbf{x}_i \in U$ a U je podprostor, musí $\alpha_i \mathbf{x}_i \in U$. Tudíž i součet $\mathbf{z} = \sum_{i=1}^n \alpha_i \mathbf{x}_i \in U$. \square

Věta 2 Nechť L je lin. prostor, $M \subseteq L$ a $\mathbf{z} \in L$. Je-li $\mathbf{z} \in \langle M \rangle$, pak $\langle M \rangle = \langle M \cup \{\mathbf{z}\} \rangle$.

DŮKAZ: Zřejmě $\langle M \rangle \subseteq \langle M \cup \{\mathbf{z}\} \rangle$. Protože $M \subseteq \langle M \rangle$ a $\{\mathbf{z}\} \subseteq \langle M \rangle$, máme $M \cup \{\mathbf{z}\} \subseteq \langle M \rangle$. Tudíž $\langle M \cup \{\mathbf{z}\} \rangle \subseteq \langle \langle M \rangle \rangle = \langle M \rangle$. \square

Věta 3 Nechť L je lineární prostor, $M \subseteq L$ je LN množina a $\mathbf{z} \notin \langle M \rangle$. Pak též $M \cup \{\mathbf{z}\}$ je LN množina.

DŮKAZ: Sporem. Přepokládejme, že $M \cup \{\mathbf{z}\}$ je LZ. Pak existují $\mathbf{x}_1, \dots, \mathbf{x}_n \in M$ a reálná čísla $\alpha_1, \dots, \alpha_n, \alpha_{n+1} \in \mathbb{R}$ (alespoň jedno nenulové) t.ž.

$$\alpha_1 \mathbf{x}_1 + \cdots + \alpha_n \mathbf{x}_n + \alpha_{n+1} \mathbf{z} = \mathbf{o}.$$

Číslo α_{n+1} nemůže být 0, protože jinak by M byla LZ. Tudíž

$$\mathbf{z} = -\frac{\alpha_1}{\alpha_{n+1}} \mathbf{x}_1 - \cdots - \frac{\alpha_n}{\alpha_{n+1}} \mathbf{x}_n.$$

Tedy $\mathbf{z} \in \langle M \rangle$ (spor). \square

Definice 3 Nechť L je lin. prostor a $B \subseteq L$. B se nazývá báze lin. prostoru L , pokud

1. B je LN,
2. $\langle B \rangle = L$,

Příklad $\{1, x, x^2, x^3, \dots\}$ je báze lin. prostoru $\mathbb{R}[x]$. $\{(1, 0, 0), (0, 1, 0), (0, 0, 1)\}$ je báze \mathbb{R}^3 . Obecně množina uspořádaných n -tic

$$\{(1, 0, \dots, 0, 0), (0, 1, \dots, 0, 0), \dots, (0, 0, \dots, 1, 0), (0, 0, \dots, 0, 1)\}$$

je báze \mathbb{R}^n , které se říká standardní.

Věta 4 Nechť L je netriviální lin. prostor. Pak

1. Pro každou LN množinu $N \subseteq L$ existuje báze B lin. prostoru L t.ž. $N \subseteq B$.
2. Pro každou množinu $M \subseteq L$ t.ž. $\langle M \rangle = L$, existuje báze B lin. prostoru L t.ž. $B \subseteq M$.

Věta 5 (Steinitzova o výměně) Nechť L je lin. prostor, $M \subseteq L$, a $\{\mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_k\} \subseteq \langle M \rangle$ je LN množina. Pak \exists navzájem různé $\mathbf{w}_1, \dots, \mathbf{w}_k \in M$ t.ž.

$$\langle M \rangle = \langle \{\mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_k\} \cup (M \setminus \{\mathbf{w}_1, \dots, \mathbf{w}_k\}) \rangle.$$

DŮKAZ: Indukcí podle k . Pro $k = 0$ triviální, protože v množině M nic nenahrazujeme. Předpokládejme, že věta platí pro $k \geq 0$ a ukážeme, že platí i pro $k+1$. Nechť $\{\mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_k, \mathbf{v}_{k+1}\} \subseteq \langle M \rangle$. Pak z indukčního předpokladu existují $\mathbf{w}_1, \dots, \mathbf{w}_k \in M$ t.ž.

$$\langle M \rangle = \langle \{\mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_k\} \cup (M \setminus \{\mathbf{w}_1, \dots, \mathbf{w}_k\}) \rangle.$$

Označme $M \setminus \{\mathbf{w}_1, \dots, \mathbf{w}_k\} = M'$. Tedy

$$\langle M \rangle = \langle \{\mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_k\} \cup M' \rangle = \langle \{\mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_k, \mathbf{v}_{k+1}\} \cup M' \rangle.$$

Druhá rovnost platí, protože $\mathbf{v}_{k+1} \in \langle M \rangle$. Protože $\mathbf{v}_{k+1} \in \langle \{\mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_k\} \cup M' \rangle$ máme

$$\mathbf{v}_{k+1} = \alpha_1 \mathbf{x}_1 + \alpha_2 \mathbf{x}_2 + \cdots + \alpha_n \mathbf{x}_n + \beta_1 \mathbf{v}_1 + \cdots + \beta_k \mathbf{v}_k,$$

pro nějaké $\mathbf{x}_1, \dots, \mathbf{x}_n \in M'$ a $\alpha_1, \dots, \alpha_n, \beta_1, \dots, \beta_k \in \mathbb{R}$. Protože $\{\mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_k, \mathbf{v}_{k+1}\}$ je LN, musí být alespoň jedno $\alpha_i \neq 0$. Bez újmy na obecnosti nechť $\alpha_1 \neq 0$. Pak

$$\mathbf{x}_1 = \frac{1}{\alpha_1} \mathbf{v}_{k+1} - \frac{\alpha_2}{\alpha_1} \mathbf{x}_2 - \cdots - \frac{\alpha_n}{\alpha_1} \mathbf{x}_n - \frac{\beta_1}{\alpha_1} \mathbf{v}_1 - \cdots - \frac{\beta_k}{\alpha_1} \mathbf{v}_k.$$

Tj.

$$\mathbf{x}_1 \in \langle \{\mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_k, \mathbf{v}_{k+1}\} \cup (M' \setminus \{\mathbf{x}_1\}) \rangle.$$

To ale podle Věty 2 znamená, že

$$\langle \{\mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_k, \mathbf{v}_{k+1}\} \cup (M' \setminus \{\mathbf{x}_1\}) \rangle = \langle \{\mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_k, \mathbf{v}_{k+1}\} \cup M' \rangle = \langle M \rangle$$

□

Značení: nechť M je množina, pak $|M|$ je počet jejích prvků pokud je konečná a jinak $|M| = \infty$.

Důsledek 1 Nechť L je lin. prostor, $M \subseteq L$ a $N \subseteq \langle M \rangle$ je LN množina. Pak $|N| \leq |M|$.

DŮKAZ: Pokud $|M| = \infty$ pak je to triviální. Pokud $|M| = n$ a $|N| > n$. Pak podle Steinitzovy věty lze vzít libovolnou $\{\mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_{n+1}\} \subseteq N$ a nahradit jimi $n+1$ navzájem různých prvků z M . To ale nejde, protože $|M| = n$. □

Věta 6 Nechť L je lin. prostor a B_1, B_2 jsou jeho báze. Pak $|B_1| = |B_2|$.

DŮKAZ: Protože $B_1 \subseteq \langle B_2 \rangle$ máme $|B_1| \leq |B_2|$. Podobně $B_2 \subseteq \langle B_1 \rangle$ implikuje $|B_2| \leq |B_1|$.
Takže $|B_1| = |B_2|$. \square

Definice 4 Nechť L je lin. prostor a B je báze. Pak dimenze L je počet prvků B , tj. $\dim L = |B|$.

Věta 7 Nechť L je lin. prostor a $M \subseteq L$ je jeho podprostor. Pak $\dim M \leq \dim L$.

DŮKAZ: Nechť B_1 je báze M a B_2 je báze L . Protože B_1 je LN a $B_1 \subseteq \langle B_2 \rangle$, máme $\dim M = |B_1| \leq |B_2| = \dim L$. \square

Věta 8 Nechť L je lin. prostor, $\dim L = n$, $M \subseteq L$ a $|M| = m$. Pak platí:

1. Pokud M je LN, pak $m \leq n$.
2. Je-li $m > n$, pak M je LZ.
3. Je-li $m = n$. Pak M je LN p.t.k. $\langle M \rangle = L$.

DŮKAZ:

1. Nechť B je báze L . Protože $M \subseteq \langle B \rangle$, je $m = |M| \leq |B| = n$.
2. Je ekvivalentní s předchozím bodem.
3. (\Rightarrow) Nechť M je LN. Pokud $\langle M \rangle \neq L$ pak $M \cup \{z\}$ je LN pro nějaký $z \notin \langle M \rangle$. To je ale spor s 1. tvrzením, protože $|M \cup \{z\}| = n + 1 > n$. Tedy $\langle M \rangle = L$.
 (\Leftarrow) Pokud $\langle M \rangle = L$ a M je LZ. Pak existuje báze $B \subseteq M$ a $|B| < |M| = n$. To je ale spor, protože všechny báze mají stejný počet prvků.

Pozn.: M tedy musí být báze L .

\square

2 Souřadnice v uspořádané bázi

Definice 5 Nechť $(B) = (\mathbf{b}_1, \mathbf{b}_2, \dots, \mathbf{b}_n)$ je uspořádaná báze lin. prostoru L a $\mathbf{x} \in L$. Uspořádanou n -tici reálných čísel $(\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n)$ nazýváme souřadnicemi vektoru \mathbf{x} vzhledem k uspořádané bázi (B) , pokud platí

$$\mathbf{x} = \alpha_1 \mathbf{b}_1 + \alpha_2 \mathbf{b}_2 + \dots + \alpha_n \mathbf{b}_n.$$

Tuto skutečnost zapisujeme zkráceně takto:

$$\mathbf{x} = (\alpha_1, \dots, \alpha_n)_{(B)}.$$

Věta 9 Nechť $(B) = (\mathbf{b}_1, \mathbf{b}_2, \dots, \mathbf{b}_n)$ je uspořádaná báze lin. prostoru L . Pak pro každý $\mathbf{x} \in L$ souřadnice \mathbf{x} vzhledem k bázi (B) existují a jsou určeny jednoznačně.

DŮKAZ: Existence: každý $\mathbf{x} \in L$ lze vyjádřit jako lin. kombinaci bázových prvků.

Jednoznačnost sporem: nechť existují $(\alpha_1, \dots, \alpha_n), (\beta_1, \dots, \beta_n) \in \mathbb{R}^n$ a $(\alpha_1, \dots, \alpha_n) \neq (\beta_1, \dots, \beta_n)$. Pak

$$\mathbf{x} = \alpha_1 \mathbf{b}_1 + \dots + \alpha_n \mathbf{b}_n = \beta_1 \mathbf{b}_1 + \dots + \beta_n \mathbf{b}_n.$$

$$(\alpha_1 - \beta_1) \mathbf{b}_1 + \dots + (\alpha_n - \beta_n) \mathbf{b}_n = \mathbf{o}.$$

Protože $\{\mathbf{b}_1, \mathbf{b}_2, \dots, \mathbf{b}_n\}$ je LN, máme $\alpha_i - \beta_i = 0$. To ale znamená, že $\alpha_i = \beta_i$ (spor). \square

Příklad $(B) = (1, x, x^2)$ je usp. báze lin. prostoru polynomů stupně nejvyšše 2. Polynom $f(x) = 2x^2 - 3x + 5$ má v této bázi souřadnice $(5, -3, 2)$, t.j. $f(x) = 5 \cdot 1 + (-3) \cdot x + 2 \cdot x^2$.